

Despre Sfânta Liturghie (Partea a II-a)

Ce este Liturghia Darurilor mai Înainte Sfințite?

Această Liturghie are o rânduială aparte, deosebită de a celorlalte două (de Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur și de Liturghia Sfântului Vasile cel Mare). Ea e formată din două slujbe deosebite: Vecernia și Liturghia, contopite laolaltă. Partea ei de la început nu este altceva decât prima jumătate a Vecerniei până la Vohod, sau ieșire; iar a doua parte este alcătuită din rânduiala Liturghiei obișnuite, începând de la Apostol și având Heruvic și Rugăciunea Amvonului, proprii, dar lipsindu-i în întregime partea dintre Heruvic (ieșirea cu Sfintele Daruri) și ectenia de după Axion. Îi lipsește deci tocmai partea care alcătuiește miezul Liturghiei, și anume Jertfa, adică sfințirea și prefacerea Darurilor. De aceea, această Liturghie nici nu se poate numi o Liturghie deplină, desăvârșită, ca celelalte; după cum o arată și numele, ea este mai degrabă o slujbă solemnă a împărtășirii cu Sfintele Daruri slujite sau sfințite mai dinainte, în timpul uneia din cele două Liturghii depline sau propriu-zise.

Care este obârșia acestei Liturghii?

Slujba Sfintei Liturghii a fost privită totdeauna ca un prilej de bucurie și de luminare sufletească, întrucât, prin împărtășirea cu Sfintele Daruri care se sfințesc într-însa, îl avem între noi pe Hristos, Mirele nostru Ceresc, Care petrece întru noi și noi întru El (Ioan 6, 56). Această bucurie nu se potrivea însă cu zilele Postului Mare, zile de întristare și de pocăință, când Mirele este luat de la noi (comp. Matei 9, 15 și Luca 5, 34-35).

De aceea, consfințind o veche tradiție a Bisericii, soborul Părinților adunați la Laodiceea

(Asia Mica, 360-380) a hotărât să nu se mai săvârșească Liturghie și să nu se mai serbeze pomenirea Sfinților Mucenici, care era împreună cu Liturghia în timpul Postului Mare, decât Sâmbăta și Duminica, zile în care postul era mai puțin aspru (canoanele 49 și 51).

Erau însă creștini care doreau să se împărtășească și în celelalte zile din cursul săptămânii și mai ales miercurea și vinerea. Ca să împace această dorință pioasă a credincioșilor cu hotărârile Sinodului de la Laodiceea, s-a luat obiceiul de a opri o parte din Darurile sfințite la Liturghia de sâmbătă și duminică, pentru a împărtăși cu ele pe credincioși în celelalte zile în care nu se putea săvârși Liturghie. Iar ca să nu se întrerupă ajunarea obișnuită dintre zilele de post, împărtășirea aceasta avea loc spre seară, îndată după slujba Vecerniei. Rânduiala împărtășirii, destul de simplă la început, a devenit încetul cu încetul din ce în ce mai sărbătorească, fiind încadrată între slujba Vecerniei de o parte și rugăciunile și ceremoniile din rânduiala Liturghiei, care erau mai ales în legătură cu Taina Împărtășirii, de cealaltă. Cele două slujbe, deosebite la început, în cadrul cărora avea loc împărtășirea credincioșilor în zilele de post, s-au contopit cu timpul într-o singură slujbă, care s-a numit Liturghia Darurilor mai Înainte Sfințite.

Soborul V-VI al Sfinților Părinți (Trulan 692), a hotărât ca această Liturghie să se facă în toate zilele postului Păresimilor, afară de sâmbete și duminici, precum și de sărbătoarea Bunei-Vestiri (canonul 52).

(www.mitropolia-ro.de/index.php/ro/catehizare/798-despre-sfanta-liturghie)

Aniversare in Parohia noastră

Duminică, 20 martie, Înaltpreasfințitul Părintele nostru Serafim a înmânat o gramată de binefacător și medalia Sfinții Martiri Brâncoveni

doamnei Elisabeta Pătru Pinu ca semn de cinstire și recunoștință pentru angajarea în edificarea bisericii Sfântul Ierarh Nicolae din Offenbach. Doamna Elisabeta a mai primit în semn de prețuire, odată cu diploma și medalia din partea Arhiepiscopiei, și un buchet de flori din partea Parohiei.

Îi mulțumim doamnei Elisabeta pentru toată implicarea și îi urăm cu dragoste LA MULȚI ANI!

Parohia Ortodoxă Română Sf. Nicolae, Offenbach

Backstrasse 16, 63069 Offenbach am Main, Mobil: +49 174 160 5808, E-Mail: rok103@aol.com

Pomenirea morților în timpul Postului Mare

Conform rânduielii și tradiției respectate de Biserica Ortodoxă, ziua săptămânală de pomenire a morților este sâmbăta.

În această zi, la unele slujbe din cadrul celor Șapte Laude, ca și în unele cărți de cult, există cântări și rugăciuni anume alcătuite și rânduite pentru pomenirea morților.

Cât privește pomenirea morților în Postul Mare, slujbele au loc în sâmbetele acestei perioade. Conform rânduielilor tipiconale din *Triod* (cartea de cult specifică acestei perioade) și structurii slujbelor din aceste sâmbete, numai sâmbetele a doua, a treia și a patra sunt socotite ca zile de pomenire generală a morților, celelalte sâmbete din Postul Mare (prima, a cincea, a șasea și a șaptea) sunt consacrate pomenirii altor evenimente sau persoane sfinte din viața Bisericii. Așa, de exemplu, în prima sâmbătă se face pomenirea Sfântului Teodor Tiron, pentru faptul că el a salvat pe creștini de la închinarea la idoli prin folosirea grâului fiert, pomenirea calendaristică a Sfântului având loc în ziua de 17 februarie. Sâmbăta a cincea este consacrată cinstirii speciale a Maicii Domnului, prin slujba Deniei Acatistului Bunevestiri, iar a șasea sâmbătă face pomenire de învierea de către Mântuitorul Hristos a lui Lazăr cel mort de patru zile, înainte de Pătimiri, ca o încredințare a Învierii Sale și a celei de obște, dreptul Lazăr fiind pomenit

calendaristic la 6 octombrie. Sâmbăta a șasea amintește de punerea și șederea în mormânt a Mântuitorului Hristos.

În practică, în toate sâmbetele din Postul Mare se fac pomeniri generale ale morților, cu excepția celei de a șaptea, credincioșii având obiceiul sărindarelor, adică al pomenirii morților pe perioada de 40 de zile cât durează postul. Până nu de mult, toate sâmbetele din Postul Mare erau trecute și în calendar ca zile de „pomenire a morților”.

Pomenirea generală a morților în fiecare sâmbătă din Postul Mare se înscrie în atmosfera specifică acestei perioade de pregătire pentru întâmpinarea după cuviință a Învierii Domnului, când credincioșii se ocupă mai mult de sufletele lor. De aceea, este firesc să se gândească și la sufletele celor răposați, ajutându-i cu rugăciunea și cu milostenia.

De asemenea, parastasele din timpul Postului Mare se fac atât sâmbăta, cât și duminica, deoarece în aceste zile se săvârșește una dintre Liturgiile depline, fie a Sfântului Ioan Gură de Aur, fie a Sfântului Vasile cel Mare. Parastasul nu se face legat de Liturgia Darurilor mai Înainte Sfințite, care se săvârșește în zilele săptămânii din post.

(Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula, *Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*, vol. I, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996, pp. 281-2

Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul (specifică Postului Mare)

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. (o metanie)

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, robului Tău. (o metanie)

Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (o metanie)

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (o închinăciune)

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul. (o închinăciune)

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (o închinăciune)

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (o închinăciune)

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. (o închinăciune)

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, robului Tău. (o închinăciune)

Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (o metanie)

